

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
přednesené dne 17. října 2019¹

Věc C-766/18 P

Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Kolektivní ochranná známka – Zeměpisné označení – Rozlišovací způsobilost – Námitkové řízení – Žádost o zápis obrazové ochranné známky, která obsahuje slovo BBQLOUMI – Zamítnutí námitek“

I. Úvod

1. Řízení o vytvoření chráněného označení původu, které by použití názvu Halloumi vyhradilo sýru kyperských výrobců, je vedeno již od roku 2014, Komise jej však dosud neuzavřela². Kypr a jiné právnické osoby se současně snaží zamezit používání označení Halloumi podle práva upravujícího ochranné známky určitými podniky³.

2. V projednávané věci získala Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nadace na ochranu tradičního kyperského sýra jménem Halloumi, dále jen „Nadace“) označení HALLOUMI jako kolektivní ochrannou známku EU pro sýr. Na základě této ochranné známky se nyní snaží zabránit bulharskému podniku, aby rovněž pro sýr získal obrazovou ochrannou známku obsahující slovo BBQLOUMI. Další řízení na základě kolektivní ochranné známky jsou podle údajů Nadace vedeny u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a u Tribunálu; první případ již Soudní dvůr pravomocně rozhodl proti Nadaci⁴.

3. V projednávané věci dosud nebyly snahy Nadace úspěšné, neboť EUIPO a Tribunál mají za to, že označení HALLOUMI má pouze malou rozlišovací způsobilost, neboť popisuje uvedený sýr. Při použití BBQLOUMI se proto nelze ani přes jistou podobnost obávat, že si relevantní veřejnost vytvoří spojení s výrobcí sdruženými v Nadaci.

1 – Původní jazyk: němčina.

2 – Zveřejnění žádosti o zápis podle čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2015, C 246, s. 9). Viz také <http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/publishedName.html?denominationId=12050>; a tisková zpráva IP/15/5448 Komise ze dne 28. července 2015, „Zyprische Käsespezialität ‚Χαλλουμι‘ (Halloumi)/‚Hellim‘ soll Status einer geschützten Ursprungsbezeichnung (g. U.) erhalten“ (http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5448_en.htm).

3 – Viz např. rozsudky Tribunálu ze dne 13. června 2012, Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias v. OHIM – Garmo (HELLIM) (T-534/10, EU:T:2012:292), ze dne 7. října 2015, Kypr v. OHIM (ΧΑΛΛΟΥΜΙ a HALLOUMI) (T-292/14 a T-293/14, EU:T:2015:752), ze dne 13. července 2018, Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Pallas Halloumi) (T-825/16, EU:T:2018:482), jakož i Kypr v. EUIPO – POA (COWBOYS HALLOUMI) (T-847/16, nezveřejněný, EU:T:2018:481), ze dne 25. září 2018, Kypr v. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) (T-384/17, nezveřejněný, EU:T:2018:593), a ze dne 23. listopadu 2018, Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi) (T-703/17, nezveřejněný, EU:T:2018:835).

4 – Usnesení ze dne 21. března 2013, Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias v. OHIM (C-393/12 P, nezveřejněno, EU:C:2013:207).

4. Nadace však má za to, že kolektivní ochranné známce nutně náleží vyšší míra ochrany, k níž Tribunál dostatečně nepřihlédl.

II. Právní rámec

5. Osmý bod odůvodnění nařízení o ochranné známce⁵ se týká funkce ochranné známky spočívající v zajištění ochranné známky jako označení původu:

„Ochrana vyplývající z ochranné známky Společenství, jejíž funkcí je zejména zajistit ochrannou známku jako označení původu, by měla být v případě totožnosti ochranné známky a označení a výrobků nebo služeb absolutní. Ochrana by měla platit i v případě podobnosti ochranné známky a označení a výrobků nebo služeb. Pojem podobnosti je třeba vykládat v souvislosti s pravděpodobností záměny. Pravděpodobnost záměny, která závisí na množství prvků, a zejména na tom, jak je ochranná známka na trhu známá, na tom, k jaké asociaci s užívaným nebo zapsaným označením by mohlo dojít, a na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi příslušnými výrobky či službami, by měla představovat pro tuto ochranu zvláštní podmínku.“

6. Článek 4 nařízení o ochranné známce stanoví základní požadavky na ochrannou známku:

„Ochrannou známkou Společenství může být jakékoliv označení schopné grafického ztvárnění, zejména slova, včetně vlastních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho balení, pokud jsou způsobilá rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků.“

7. Článek 7 odst. 1 písm. c) a d) nařízení o ochranné známce zakazuje zápis popisných ochranných známek:

„Do rejstříku se nezapíšou:

- a) [...]
- b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;
- c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;
- d) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech;
- e) [...]

8. Důvod námitky spočívající v nebezpečí záměny vyplývá z čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce o relativních důvodech pro zamítnutí zápisu:

„1. Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:

- a) [...]

5 – Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), ve znění přílohy III bod 2 I. aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 2012, L 112, s. 41), v současnosti nahrazeném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.“

9. Článek 65 odst. 3 nařízení o ochranné známce obsahuje pravomoci unijních soudů týkající se žalob podaných podle nařízení o ochranné známce:

„Soudní dvůr má pravomoc napadené rozhodnutí zrušit nebo je změnit.“

10. Článek 66 nařízení o ochranné známce připouští možnost přihlášení kolektivních ochranných známek:

„(1) Kolektivní ochrannou známkou Společenství je ochranná známka Společenství, která je takto označena již při podání přihlášky a která je schopna rozlišovat výrobky nebo služby členů sdružení, které je majitelem známky, od výrobků nebo služeb jiných podniků. O zápis kolektivní ochranné známky Společenství mohou požádat sdružení výrobců, poskytovatelů služeb nebo obchodníků, která podle příslušných předpisů mají způsobilost mít práva a povinnosti všeho druhu, uzavírat smlouvy a činit jiné právní úkony a způsobilost procesní, jakož i právnické osoby veřejného práva.

(2) Odchylně od čl. 7 odst. 1 písm. c) mohou tvořit kolektivní ochrannou známkou Společenství ve smyslu odstavce 1 i označení, která mohou v obchodním styku sloužit k označení zeměpisného původu výrobku nebo služby. Majitel zapsané kolektivní ochranné známky není oprávněn zakázat třetím osobám užívání těchto označení v obchodním styku, pokud je toto užívání v souladu s dobrými mravy v oblasti průmyslu a obchodu; zejména nelze tuto známkou uplatňovat vůči třetí straně, která je oprávněna užívat zeměpisné označení.

(3) Na kolektivní ochranné známky Společenství se vztahují ustanovení tohoto nařízení, nestanoví-li články 67 až 74 jinak.“

11. Článek 67 nařízení o ochranné známce stanoví vytvoření pravidel pro užívání ochranné známky:

„(1) Přihlašovatel kolektivní ochranné známky Společenství předloží ve stanovené lhůtě pravidla pro její užívání.

(2) V pravidlech pro užívání známky se uvedou osoby, které jsou oprávněny tuto známkou užívat, podmínky pro členství ve sdružení, jakož i případné podmínky pro užívání známky, včetně sankcí. Pravidla pro užívání ochranné známky uvedená v čl. 66 odst. 2 musí umožnit každé osobě, jejíž výrobky nebo služby pocházejí z dotyčné zeměpisné oblasti, aby se stala členem sdružení, které je majitelem ochranné známky.“

III. Dosavadní řízení

12. Dne 9. července 2014 požádala společnost M. J. Dairies EOOD u EUIPO o zápis níže vyobrazené barevné obrazové ochranné známky⁶:

13. Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 29, 30 a 43 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků a zahrnují určité potraviny, včetně sýra, a také určité služby stravování hostů.

14. Nadace je majitelkou kolektivní slovní ochranné známky HALLOUMI, kterou EUIPO registroval dne 14. července 2000 pod číslem 1082965 pro výrobky zařazené do třídy 29 s popisem „sýr“⁷. Dne 12. listopadu 2014 podala Nadace námitku proti této registraci a opírala se přitom zejména o nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce.

15. Námitkové oddělení tuto námitku zamítlo a odvolání namířené proti tomuto zamítnutí bylo také neúspěšné. Napadeným rozsudkem ze dne 25. září 2018, *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)* (T-328/17, nezveřejněný, EU:T:2018:594) Tribunál zamítl také žalobu proti rozhodnutí odvolacího senátu.

16. Tato rozhodnutí se v zásadě zakládají na úvaze, že ochranná známka HALLOUMI odpovídá názvu známého kyperského sýra a její rozlišovací způsobilost je tedy nízká. Vzhledem k rozdílům v porovnání s přihlášenou ochrannou známkou proto instance EUIPO a Tribunál konstatovaly, že nebezpečí záměny nehrozí.

17. V projednávané věci musí Soudní dvůr rozhodnout o kasačním opravném prostředku, který Nadace podala dne 5. prosince 2018.

18. Nadace navrhuje, aby Soudní dvůr

6 – Fotografie rybářského přístavu byla zjevně pořízena v přístavu Naousa na řeckém ostrově Paros (<https://www.gtp.gr/locpage.asp?id=12121&lng=1>), přesněji řečeno ve východním směru na souřadnicích 37,124862 stupňů severní šířky a 25,237685 stupňů východní délky.

7 – Podle databáze EUIPO, <https://eipo.europa.eu/eSearch/#details/trademarks/001082965>, jsou zde vedena řízení o výmazu. Jsou zde však i odkazy na – zjevně neúspěšné – dřívější řízení o výmazu.

- 1) rozhodl o přípustnosti kasačního opravného prostředku proti rozsudku Tribunálu ve věci T-328/17, *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. Evropský úřad pro duševní vlastnictví (EUIPO)*, EU:T:2018:594, a vyhověl její žalobě na neplatnost;
  - 2) rozhodl, že EUIPO a společnost M. J. Dairies EOOD ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Nadace.
19. EUIPO a společnost M. J. Dairies EOOD navrhují, aby Soudní dvůr
- 1) zamítl kasační opravný prostředek a
  - 2) uložil Nadaci náhradu nákladů řízení.
20. Účastníci řízení předložili písemná vyjádření a na jednání konaném dne 12. září 2019 přednesli ústní vyjádření.

IV. Analýza

21. Nadace opírá kasační opravný prostředek o čtyři důvody, jež spolu částečně vzájemně souvisí. První dva důvody kasačního opravného prostředku se týkají otázky, zda musí být kolektivním ochranným známkám přisuzována zvláštní rozlišovací způsobilost (k tomu část B). Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku Nadace vytýká, že Tribunál při posouzení nebezpečí záměny mezi oběma ochrannými známkami použil chybné měřítko (k tomu část A). A ve čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku Nadace vytýká, že Tribunál sice konstatoval pochybení odvolacího senátu při posouzení její ochranné známky, věc ale přesto tomuto senátu nevrátil k novému přezkumu (k tomu část C).

A. K měřítku použitému Tribunálem při přezkumu

22. Soudní dvůr by se mohl omezit na rozhodnutí o třetím důvodu kasačního opravného prostředku, neboť bod 71 napadeného rozsudku obsahoval v původním anglickém znění, tedy v jednacím jazyce, nesprávné právní posouzení.

23. Tribunál v tomto bodě konstatuje, že u relevantní veřejnosti nemůže existovat nebezpečí záměny, ačkoliv jsou výrobky, na které se vztahuje sporná ochranná známka, s výjimkou služeb, na něž se vztahuje přihlášená ochranná známka, částečně identické a částečně určitou měrou podobné. Existence obrazové, fonetické a pojmové podobnosti se starší popisnou ochrannou známkou s malou rozlišovací způsobilostí totiž nepostačuje k odůvodnění domněnky nebezpečí záměny⁸.

24. Toto konstatování je samo o sobě nesrozumitelné, neboť při posouzení nebezpečí záměny nejde o to, zda lze toto nebezpečí předpokládat. Podle ustálené judikatury musí být existence nebezpečí záměny u veřejnosti posuzována globálně, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu⁹. Je tedy nutno *rozhodnout*, zda toto nebezpečí skutečně existuje.

8 – Znění bylo následující: „Despite the fact that, with the exception of the services covered by the mark applied for, the goods covered by the marks at issue are in part identical and in part similar to some degree, there cannot be any likelihood of confusion on the part of the relevant public since the existence of a visual, phonetic and conceptual similarity is not, in the case of an earlier descriptive mark with low distinctive character, sufficient to give rise to a presumption of a likelihood of confusion [...]“

9 – Rozsudky ze dne 11. listopadu 1997, *SABEL* (C-251/95, EU:C:1997:528, bod 22), ze dne 23. března 2006, *Mühlens v. OHIM* (C-206/04 P, EU:C:2006:194, bod 18), a ze dne 4. července 2019, *FTI Touristik v. EUIPO* (C-99/18 P, EU:C:2019:565, bod 13), a usnesení dne 21. března 2013, *Organismos Kyriakis Galaktokomikis Viomichanias v. OHIM* (C-393/12 P, nezveřejněno, EU:C:2013:207, bod 32).

25. Soudní dvůr již také rozhodl, že je nutno uznat určitou míru rozlišovací způsobilosti zapsané popisné ochranné známky, a tedy může existovat nebezpečí záměny mezi touto a mladší ochrannou známkou¹⁰. Mimoto i Tribunál přiznává teoretickou možnost nebezpečí záměny obou ochranných známek v bodě 49 napadeného rozsudku.

26. Podle původního anglického znění bodu 71 napadeného rozsudku však Tribunál neposuzoval konkrétně, zda existuje nebezpečí záměny, nýbrž vycházel z předpokladu, že existence obrazové, fonetické nebo pojmové podobnosti se starší popisnou známkou menší rozlišovací způsobilosti není pro nebezpečí záměny postačující.

27. Původní znění bodu 71 napadeného rozsudku v jednacím jazyce tedy obsahovalo nesprávné právní posouzení, jehož důsledkem musí být zrušení rozsudku. Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr sám nemůže provést chybějící analýzu relevantních aspektů, musela by věc být navíc vrácena Tribunálu.

28. Jak připomíná také EUIPO, Tribunál však ve skutečnosti přijal napadený rozsudek na základě jeho znění ve francouzském jazyce, tedy interním pracovním jazyce Soudního dvora. V bodě 71 tohoto znění Tribunál zejména konstatuje, že stávající prvky nepostačují k tomu, aby bylo možno usuzovat na nebezpečí záměny. Tribunál tedy skutečně posuzoval konkrétní případ a pouze překlad jeho rozsudku do jednacého jazyka je chybný.

29. EUIPO a společnost M. J. Dairies sice navrhuje vykládat anglické znění bodu 71 napadeného rozsudku ve světle celkových souvislostí stejně jako francouzské znění, já to však považuji, v každém případě, pokud jde o posouzení nebezpečí záměny, za vyloučené. V případě pochybností o výrocih Tribunálu v určitých jazykových zněních jeho rozsudků je sice vhodné porovnat s francouzským zněním, pravidla o jednacím jazyce by však byla dovedena *ad absurdum*, pokud by bylo možno jednoznačné výroky v tomto jazyce pozměnit *contra iudicium*¹¹ pouhým výkladem ve světle francouzského znění. Takové změny musí být provedeny spíše opravou podle článku 164 jednacého řádu Tribunálu.

30. Opravě této chyby v překladu – na rozdíl od názoru Nadace – však každopádně nebrání lhůta dvou týdnů po vyhlášení rozsudku, kterou stanoví čl. 164 odst. 2 jednacého řádu Tribunálu. Společnost M. J. Dairies totiž správně zdůrazňuje, že tato lhůta se vztahuje pouze na požadavky účastníků řízení na opravy, nikoliv však na opravy z úřední povinnosti¹².

31. Opravu podle čl. 164 odst. 1 jednacého řádu Tribunálu lze provést v případě chyb při psaní a chyb v počtech a zjevných nesprávnostech. To zahrnuje chyby v překladu¹³, které lze hodnotit jako zjevnou nesprávnost.

32. Závažnější je však námitka, že opravou Tribunál minimálně zčásti odebírá kasačnímu opravnému prostředku důvod. Zrušení napadeného rozsudku na základě zjevné chyby v překladu, jestliže ji Tribunál již opravil, by nicméně pouze dál prodlužovalo řízení a bylo příčinou dalších nákladů. Po vrácení by totiž Tribunál žalobu koneckonců znovu zamítl se stejným odůvodněním – tentokrát však ve správném překladu.

33. Pro doplnění lze připomenout, že oprava nesmí ohrozit právní ochranu dotčených účastníků. S opravou by tedy měla začít nová lhůta pro podání kasačního opravného prostředku proti opraveným částem rozsudku – avšak pouze proti opraveným částem. Alternativně by mohl Soudní dvůr poskytnout účastníkům v projednávané věci lhůtu pro změnu jejich argumentace.

10 – Rozsudek ze dne 8. listopadu 2016, BSH v. EUIPO (C-43/15 P, EU:C:2016:837, body 67, 68 a 71).

11 – V souvislosti s výkladem *contra legem* viz rozsudky ze dne 16. června 2005, Pupino (C-105/03, EU:C:2005:386, bod 47), ze dne 15. dubna 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223, body 100 a 103) a ze dne 24. června 2019, Popławski (C-573/17, EU:C:2019:530, bod 76).

12 – V tomto smyslu usnesení ze dne 17. března 2006, Komise v. Řecko (C-417/02, EU:C:2006:189).

13 – V tomto smyslu usnesení ze dne 17. března 2006, Komise v. Řecko (C-417/02, EU:C:2006:189).

34. Vzhledem k tomu, že Tribunál usnesením ze dne 17. září 2019, *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)* (T-328/17, nezveřejněné, EU:T:2019:662) chybu v překladu opravil, vyzněl třetí důvod kasačního opravného prostředku v jeho současné podobě naprázdno.

35. V důsledku toho se budu věnovat ostatním důvodům kasačního opravného prostředku.

B. K rozlišovací způsobilosti kolektivních ochranných známek

36. Prvními dvěma důvody kasačního opravného prostředku Nadace primárně napadá bod 41 napadeného rozsudku a mimoto také bod 71, avšak ve skutečnosti Nadace požaduje, aby nařízení o ochranné známce, a zejména pravidla upravující nebezpečí záměny byla u kolektivních ochranných známek použita jiným způsobem než u individuálních ochranných známek. Argumentace nadace má přitom tři argumentační roviny: *zprvé* Nadace tvrdí, že Tribunál od ní požaduje důkaz toho, že její zapsaná kolektivní ochranná známka má rozlišovací způsobilost. *Zadruhé* má za to, že zapsané kolektivní ochranné známce musí být nutně přiznána vyšší rozlišovací způsobilost, a to i v případě, je-li popisné povahy. *Zatřetí* tvrdí, že každopádně rozlišovací způsobilost zeměpisných kolektivních ochranných známek podle čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce, tedy kolektivních ochranných známek s označeními, která mohou v obchodním styku sloužit k označení zeměpisného původu výrobku nebo služby, nemůže být posuzována na základě obecných kritérií.

37. Tyto argumenty je však nejprve nutno posoudit v souvislosti s nebezpečím záměny jako důvodem zamítnutí, na něž se nadace odvolává.

1. Nebezpečí záměny jako důvod zamítnutí

38. Argumenty Nadace se vztahují k jí tvrzenému nebezpečí záměny její vlastní ochranné známky a ochranné známky, jež je předmětem sporu.

39. Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, který se – nestanoví-li články 67 až 74 tohoto nařízení jinak – vztahuje na kolektivní ochranné známky na základě čl. 66 odst. 3 téhož nařízení, uvádí, že na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranné známky vztahují, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna¹⁴.

40. Za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce nebezpečí záměny předpokládá zároveň totožnost nebo podobnost ochranné známky, jejíž zápis je požadován, se starší ochrannou známkou a totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se vztahuje přihláška k zápisu, s těmi, pro které byla starší ochranná známka zapsána, a že se jedná o podmínky kumulativní¹⁵.

41. Globální posouzení nebezpečí záměny předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, a zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje. Nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, tak může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak. Vzájemný vztah mezi těmito faktory je totiž předmětem osmého bodu

14 – Rozsudek ze dne 20. září 2017, *The Tea Board v. EUIPO* (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 46).

15 – Rozsudky ze dne 23. ledna 2014, *OHIM v. riha WeserGold Getränke* (C-558/12 P, EU:C:2014:22 bod 41) a ze dne 20. září 2017, *The Tea Board v. EUIPO* (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 47 a citovaná judikatura).

odůvodnění směrnice o ochranné známce, který stanoví, že pojem „podobnost“ je potřeba vykládat v souvislosti s pravděpodobností záměny, jejíž posouzení závisí zejména na tom, jak je ochranná známka na trhu známá, a na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi příslušnými výrobky či službami¹⁶.

42. Mimoto je podle judikatury o individuálních ochranných známkách nebezpečí záměny tím vyšší, čím vyšší je rozlišovací způsobilost starší ochranné známky¹⁷. Ochranné známky, které mají buď inherentně, nebo z důvodu své známosti na trhu vysokou rozlišovací způsobilost, tedy požívají rozsáhlejší ochrany než ochranné známky, jejichž rozlišovací způsobilost je menší¹⁸. Níže však je nutno posoudit, do jaké míry však lze tyto úvahy přenést na zeměpisné kolektivní ochranné známky (k tomu bod 4).

43. Pojem „rozlišovací způsobilost“ označuje v souvislosti s individuálními ochrannými známkami, že tato ochranná známka umožňuje identifikovat výrobek nebo službu, pro který je zápis požadován, jako pocházející od určitého podniku, a tedy odlišit tento výrobek od výrobků jiných podniků¹⁹.

44. Podle čl. 66 odst. 1 nařízení o ochranné známce má být kolektivní ochranná známka schopna rozlišovat výrobky a služby členů sdružení, které je majitelem známky, od výrobků a služeb jiných podniků. Základní funkcí takovéto kolektivní ochranné známky je tedy zaručit společný obchodní původ výrobků a zboží²⁰.

2. K důkaznímu břemeni pro rozlišovací způsobilost zapsané kolektivní ochranné známky

45. Nadace napadá zejména bod 41 napadeného rozsudku. Podle tohoto bodu je na majiteli kolektivní ochranné známky, aby prokázal míru její rozlišovací způsobilosti, neboť se chce o tuto rozlišovací způsobilost opřít v námitkovém řízení.

46. Nadace zjevně chápe Tribunál v tom smyslu, že je nutno dokázat samotnou existenci rozlišovací způsobilosti zapsané kolektivní ochranné známky.

47. Zjištění Tribunálu v tomto smyslu skutečně působí nejednoznačně, neboť ani rozhodnutí ve věci Tulliallan Burlington v. EUIPO²¹, které Tribunál na důkaz uvádí přímo, ani rozsudek ve věci Anheuser-Busch v. Budějovický Budvar²², na něž se odvolává nepřímě, neobsahují tvrzení týkající se důkazního břemene pro rozlišovací způsobilost zapsané kolektivní ochranné známky.

48. Naopak článek 76 nařízení o ochranné známce, též zmiňovaný Tribunálem, je relevantní v tom smyslu, že podle jeho odstavce 1 druhé věty se úřad v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky. Avšak toto ustanovení nepožaduje zvláštní důkaz rozlišovací způsobilosti zapsaných kolektivních ochranných známek o nic více, než oba výše uvedené rozsudky.

16 – Rozsudek ze dne 29. září 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 17).

17 – Rozsudky ze dne 11. listopadu 1997, SABEL (C-251/95, EU:C:1997:528, bod 24), ze dne 29. září 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 18) a ze dne 8. listopadu 2016, BSH v. EUIPO (C-43/15 P, EU:C:2016:837, bod 62).

18 – Rozsudek ze dne 29. září 1998, Canon (C-39/97, EU:C:1998:442, bod 18).

19 – Rozsudky ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 49), ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, EU:C:1999:323, bod 22) a ze dne 8. dubna 2003, Linde a další (C-53/01 až C-55/01, EU:C:2003:206, bod 40).

20 – Rozsudek ze dne 20. září 2017, The Tea Board v. EUIPO (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, body 50 a 57).

21 – Rozsudek Tribunálu ze dne 6. prosince 2017, Tulliallan Burlington v. EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, nezveřejněno, EU:T:2017:870, bod 60).

22 – Rozsudek ze dne 29. března 2011 (C-96/09 P, EU:C:2011:189, bod 189).

49. Větší jasno nabízí rozsudek *Formula One Licensing v. OHIM*²³, který Tribunál používá „analogicky“ – jak Nadace požaduje ve své žalobě²⁴. Tento rozsudek chápu v tom smyslu, že zapsaná ochranná známka má do doby, než je vymazána, nutně určitou míru rozlišovací způsobilosti²⁵. Zvláštní důkazy pro to nemohou být požadovány.

50. Nic jiného nevyplývá ani z bodu 41 napadeného rozsudku, podle něhož má být prokázána pouze úroveň („level“, „niveau“) rozlišovací způsobilosti, zatímco Tribunál přiznává minimální míru rozlišovací způsobilosti („a certain degree“, „un certain degré“), což opětovně zdůrazňuje v bodě 47. Tuto skutečnost dále potvrzuje také vytýkaný bod 71 napadeného rozsudku, v němž Tribunál sice uvádí, že kolektivní ochranná známka HALLOUMI má sice pouze malou rozlišovací způsobilost, zároveň tím však vyjadřuje existenci určité minimální míry rozlišovací způsobilosti.

51. Argumentuje-li nadace tím, že Tribunál od ní požadoval důkaz skutečnosti, že zapsaná kolektivní ochranná známka vůbec nějakou rozlišovací způsobilost má, pak se tento argument opírá o nesprávné pochopení napadeného rozsudku. Tento argument je tudíž třeba odmítnout.

3. K rozlišovací způsobilosti zapsané kolektivní ochranné známky

52. Ve skutečnosti však Nadaci nejde o to, zda její kolektivní ochranné známce bude přiznána minimální míra rozlišovací způsobilosti, nýbrž požaduje vyšší rozlišovací způsobilost pro kolektivní ochranné známky obecně. Tím by současně odpadla také nezbytnost poskytnutí zvláštního důkazu.

53. Tento požadavek je však nutno odmítnout.

54. Vzhledem k tomu, že podle čl. 66 odst. 1 nařízení o ochranné známce má kolektivní ochranná známka zaručit společný obchodní původ, mohou být podle článku 4, který se vztahuje na kolektivní ochranné známky na základě čl. 66 odst. 3 téhož nařízení, ochrannými známkami EU pouze označení, která jsou způsobilá rozlišit tento původ výrobků a služeb, na nichž jsou tato označení umístěna²⁶. Z toho vyplývá, že předpokladem pro zápis kolektivní ochranné známky je – stejně jako u zápisu jiných ochranných známek – její rozlišovací způsobilost.

55. Naopak neexistuje žádný důvod se domnívat, že kolektivní ochranné známce nutně – ať je to na základě jejího zápisu – připadá zvláštní rozlišovací způsobilost²⁷. Stejně jako všechny ostatní ochranné známky mohou mít také kolektivní ochranné známky větší či menší rozlišovací způsobilost. EUIPO na základě příkladů názorně ukazuje, že úroveň rozlišovací způsobilosti závisí zaprvé na zvoleném označení a zadruhé na posílení toto rozlišovací způsobilost používání tohoto označení. Vzhledem k tomu musí být rozlišovací způsobilost kolektivních ochranných známek v zásadě posuzována na základě obecných pravidel.

56. Z toho vyplývá, že první dva důvody kasačního opravného prostředku jsou neopodstatněné, neboť si Nadace nárokuje zvýšenou rozlišovací způsobilost zapsaných kolektivních ochranných známek.

23 – Rozsudek ze dne 24. května 2012 (C-196/11 P, EU:C:2012:314, body 40 až 47).

24 – Bod 29 žaloby podané ve věci T-328/17.

25 – Moje stanovisko ve věci *Pandalis v. EUIPO* (C-194/17 P, EU:C:2018:725, bod 51). Viz také rozsudek ze dne 8. listopadu 2016, *BSH v. EUIPO* (C-43/15 P, EU:C:2016:837, bod 67).

26 – Rozsudek ze dne 20. září 2017, *The Tea Board v. EUIPO* (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, body 50 a 51).

27 – Stejně také rozsudek Tribunálu ze dne 5. prosince 2012, *Consorzio vino Chianti Classico v. OHIM – FFR (F. F. R.)* (T-143/11, nezveřejněné, EU:T:2012:645, bod 61).

4. K rozlišovací způsobilosti zeměpisné kolektivní ochranné známky

57. Složitější je odpověď na otázku, zda může být na základě obecných kritérií posuzována rozlišovací způsobilost zeměpisných kolektivních ochranných známek podle čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce.

58. Odchylně od ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce mohou podle čl. 66 odst. 2 téhož nařízení tvořit kolektivní ochrannou známku i označení, která mohou v obchodním styku sloužit k označení zeměpisného původu výrobku nebo služby. Podle ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) se do rejstříku nezapíší zejména ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobku nebo služby.

59. Kolektivní ochranná známka DARJEELING²⁸, která byla předmětem dosud nejdůležitějšího rozsudku týkajícího se kolektivních ochranných známek, je pěkným příkladem použití čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce, neboť se jedná o název města a administrativní oblasti v Indii. Zároveň jde o název velmi známého černého čaje, který se zde pěstuje.

60. Argumentaci Nadace lze chápat v tom smyslu, že minimálně rozlišovací způsobilost zeměpisných kolektivních ochranných známek nelze posuzovat na základě obecných kritérií, nýbrž že jim musí být automaticky přisouzena vyšší rozlišovací způsobilost.

a) K přípustnosti argumentace Nadace

61. Pochybnosti vyvolává již přípustnost této argumentace Nadace.

62. Argumenty Nadace týkající se čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce totiž označují nanejvýš nepřímou možné nesprávné právní posouzení v napadeném rozsudku, avšak v souladu s požadavky čl. 169 odst. 2 jednacího řádu přesně neuvádějí, která zjištění Tribunálu mohou představovat nesprávné právní posouzení.

63. Nadace ve své argumentaci zejména jasně nerozlišuje mezi kolektivní ochrannou známkou obecně a zeměpisnou kolektivní ochrannou známkou.

64. Rozporuplná je také argumentace Nadace týkající se možného porušení čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce: Na jednu stranu tvrdí, že toto ustanovení není důvodem, proč by její námitka musela být úspěšná²⁹, na stranu druhou však je toto ustanovení přesto relevantní³⁰. Takovýto nedostatek soudržnosti není slučitelný s požadavky, které v souvislosti s návrhem na zahájení řízení, stanoví čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora, a je také důvodem nepřípustnosti argumentace³¹.

65. Z toho vyplývá, že argumentace Nadace týkající se rozlišovací způsobilosti zeměpisných kolektivních ochranných známek je nepřípustná.

66. Argumentace Nadace ohledně právních účinků, které jsou se zeměpisnou kolektivní ochrannou známkou spojeny, by však neuspěla ani v případě, že by byla přípustná.

28 – Rozsudek ze dne 20. září 2017, *The Tea Board v. EUIPO* (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 18). Viz také rozhodnutí německého Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) ze dne 30. listopadu 1995, *MADEIRA* (I ZB 32/93, *Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht* 1996, s. 270).

29 – Bod 51 návrhu na zahájení řízení.

30 – Bod 63 návrhu na zahájení řízení.

31 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. června 2007, *Komise v. Španělsko* (C-235/04, EU:C:2007:386, bod 47).

67. EUIPO totiž správně tvrdí, že lze pochybovat o tom, zda je ochranná známka HALLOUMI vůbec ochrannou známkou ve smyslu čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce, a že Tribunál se k tomuto vůbec nevyjádřil.

68. Nadace neexistenci takovýchto zjištění nevytýká.

69. A na rozdíl od DARJEELING HALLOUMI neoznačuje specifické místo, nýbrž je pouze s určitým místem, Kyprem, spojován – alespoň v dosavadní judikatuře Tribunálu³². Dokonce i o tom by bylo možno pochybovat, neboť takovýto sýr, často pod stejným nebo podobným označením, je zjevně rozšířen i v jiných zemích tohoto regionu.

70. Nelze proto vycházet z toho, že HALLOUMI je ochrannou známkou ve smyslu čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce, a případná zjištění týkající se právních účinků tohoto ustanovení by výsledek právního sporu již nemohla ovlivnit.

b) Podpůrně: opodstatněnost

71. Pro případ, že by se Soudní dvůr přesto chtěl obsahově zabývat čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce, je nutno nejprve konstatovat, že toto ustanovení je v právu upravujícím ochranné známky cizorodým prvkem. Důvodem zákazu popisných ochranných známek, jež stanoví čl. 7 odst. 1 písm. c) a d), je zjevně potřeba ponechat tyto pojmy nechráněné³³. Jiní účastníci trhu musí mít právo použít tyto popisy také pro své výrobky a služby. Veřejnost navíc popisné ochranné známky nutně nepovažuje za odkaz na obchodní původ, nýbrž za popis výrobku³⁴.

72. To platí také pro zeměpisné údaje podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení o ochranné známce. Publikum je totiž může vnímat jako odkaz na zeměpisný původ nebo dokonce jako popis výrobku, který je spojován s určitým místem, a nikoliv jako odkaz na (kolektivní) obchodní původ.

73. Během jednání EUIPO správně vyložil, že upřednostnění zakotvené v čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce má podobný účinek, jako zápis popisné ochranné známky podle již zmíněného rozsudku *Formula One Licensing v. OHIM*³⁵. Takovéto ochranné známce je přiznána nezbytná míra rozlišovací způsobilosti, která odůvodňuje její zápis, nikoliv však nutně zvýšená rozlišovací způsobilost.

74. To samé konstatuje Tribunál, jestliže ochranné známce HALLOUMI v bodě 71 napadeného rozsudku přiznává pouze minimální míru rozlišovací způsobilosti a odmítá proto nebezpečí záměny.

32 – Body 50 a 66 napadeného rozsudku. Viz také rozsudky Tribunálu ze dne 13. června 2012, *Organismos Kyriakis Galaktokomikis Viomichanias v. OHIM – Garmo (HELLIM)* (T-534/10, EU:T:2012:292, bod 41), ze dne 7. října 2015, *Kypr v. OHIM (XΑΛΛΟΥΜΙ a HALLOUMI)* (T-292/14 a T-293/14, EU:T:2015:752, body 20 a 21), ze dne 13. července 2018, *Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Pallas Halloumi)* (T-825/16, EU:T:2018:482, body 41 a 42), a *Kypr v. EUIPO – POA (COWBOYS HALLOUMI)* (T-847/16, nezveřejněno, EU:T:2018:481, body 39 a 40) a ze dne 23. listopadu 2018, *Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)* (T-703/17, nezveřejněno, EU:T:2018:835, bod 61).

33 – Rozsudky ze dne 4. května 1999, *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, body 25 a 26), ze dne 10. července 2014, *BSH v. OHIM* (C-126/13 P, nezveřejněno, EU:C:2014:2065, bod 19) a ze dne 20. září 2017, *The Tea Board v. EUIPO* (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 59).

34 – Ilustrativně rozsudek ze dne 31. ledna 2019, *Pandalis v. EUIPO* (C-194/17 P, EU:C:2019:80, body 87 až 93 a 103 až 105).

35 – Rozsudek ze dne 24. května 2012 (C-196/11 P, EU:C:2012:314, body 40 až 47).

75. V bodech 50 až 53 a v bodě 70 napadeného rozsudku totiž výslovně konstatoval, že ochranná známka HALLOUMI není vnímána jako označení (individuálního nebo kolektivního) obchodního původu, nýbrž jako označení speciálního sýra³⁶. Na popis určitého výrobku se však upřednostněně podle čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce nevztahuje a to ani tehdy, je-li možné, že jej veřejnost spojuje s určitým zeměpisným původem. Analýza vnímání ochranné známky je ostatně věcné povahy, a nemůže být tedy předmětem přezkumu Soudním dvorem v řízení o kasačním opravném prostředku³⁷.

76. Tento závěr vysvětluje názor Nadace, že výslovné připuštění zeměpisných kolektivních ochranných známek by pozbylo svého praktického účinku, pokud by takovými kolektivním ochranným známkám byla při posuzování nebezpečí záměny přiznána pouze malá rozlišovací způsobilost.

77. Cíle posílení ochranné známky HALLOUMI, o něž usiluje Nadace, však nelze dosáhnout tím, že zeměpisným kolektivním ochranným známkám bude automaticky přisuzována větší rozlišovací způsobilost. Tato rozlišovací způsobilost by totiž zůstala fiktivní: Veřejnost by v důsledku toho stále ještě nevnímala zeměpisný údaj jako odkaz na kolektivní obchodní původ výrobku.

78. Zeměpisné kolektivní ochranné známce by spíše musela být přisouzena zcela jiná funkce, například v tom smyslu, že takovéto ochranné známky zajišťují určitý zeměpisný původ dotčeného zboží nebo služeb.

79. K tomu by však byla zapotřebí výslovná právní úprava, neboť podle čl. 66 odst. 3 nařízení o ochranné známce se na kolektivní ochranné známky vztahují (obecná) ustanovení tohoto nařízení, nestanoví-li články 67 až 74 jinak.

80. Z tohoto důvodu Soudní dvůr svým rozsudkem o zeměpisné kolektivní ochranné známce DARJEELING potvrdil použití obecných zásad na kolektivní ochranné známky. Zdůraznil, že kolektivní ochranné známky tvořené označeními, která mohou v obchodním styku sloužit k označení zeměpisného původu výrobku nebo služby, jsou – jak vyplývá ze samotného znění čl. 66 odst. 2 nařízení č. 207/2009 – kolektivními ochrannými známkami EU ve smyslu odstavce 1 téhož článku. Podle uvedeného odstavce 1 však kolektivními ochrannými známkami EU mohou být pouze označení, která jsou schopna rozlišovat výrobky nebo služby členů sdružení, které je majitelem ochranné známky, od výrobků nebo služeb jiných podniků³⁸.

81. Základní funkcí ochranné známky je zaručit spotřebitelům původ výrobku v tom smyslu, že umožňuje určit, že výrobek nebo služba označené ochrannou známkou pocházejí od určitého podniku, a tedy odlišit tento výrobek nebo službu od výrobků nebo služeb jiných podniků³⁹.

82. Domnívat se, že základní funkcí (zeměpisné) kolektivní ochranné známky EU uvedené v čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce je sloužit jako označení zeměpisného původu výrobků nebo služeb nabízených pod takovou ochrannou známkou, a nikoliv jako označení jejich obchodního původu, by tedy bylo v rozporu s touto základní funkcí⁴⁰.

83. Rozlišovací způsobilost zeměpisné kolektivní ochranné známky tedy musí být posuzována podle toho, do jaké míry označuje kolektivní obchodní původ příslušného výrobku nebo služby.

36 – Viz také rozsudky Tribunálu ze dne 13. června 2012, Organismos Kypriakos Galaktokomikis Viomichanias v. OHIM – Garmo (HELLIM) (T-534/10, EU:T:2012:292, bod 41), ze dne 7. října 2015, Kypr v. OHIM (XAAA0YMI a HALLOUMI) (T-292/14 a T-293/14, EU:T:2015:752, bod 28), ze dne 13. července 2018, Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Pallas Halloumi) (T-825/16, EU:T:2018:482, body 42 a 43), a Kypr v. EUIPO – POA (COWBOYS HALLOUMI) (T-847/16, nezveřejněno, EU:T:2018:481, body 40 a 41) a ze dne 23. listopadu 2018, Kypr v. EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi) (T-703/17, nezveřejněno, EU:T:2018:835, bod 49).

37 – Rozsudek ze dne 31. ledna 2019, Pandalis v. EUIPO (C-194/17 P, EU:C:2019:80, bod 93).

38 – Rozsudek ze dne 20. září 2017, The Tea Board v. EUIPO (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 50).

39 – Rozsudek ze dne 20. září 2017, The Tea Board v. EUIPO (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 52).

40 – Rozsudek ze dne 20. září 2017, The Tea Board v. EUIPO (C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 54).

84. Jak již bylo popsáno, podle věcných zjištění Tribunálu je však s ochrannou známkou HALLOUMI takovéto označení spojováno nanejvýš v minimální míře. Vzhledem k tomu nepředstavují úvahy Tribunálu o rozlišovací způsobilosti obchodní známky HALLOUMI a nebezpečí záměny, a zejména body 41 a 71 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál přiznává ochranné známce HALLOUMI pouze minimální míru rozlišovací způsobilosti, jež nepostačuje k odůvodnění nebezpečí záměny se spornou ochrannou známkou, nesprávné právní posouzení.

85. Tomuto závěru nebrání ani skutečnost, že to podstatně omezuje praktickou účinnost čl. 66 odst. 2 nařízení o ochranné známce a ochranu zeměpisných kolektivních ochranných známek. Majitelům zeměpisných kolektivních ochranných známek totiž zůstává minimální ochrana, která jim umožňuje zabránit zápisu stejných ochranných známek pro stejné výrobky. Zároveň mohou ovlivnit vnímání ochranné známky, jestliže ji používají způsobem, který jí propůjčí rozlišovací způsobilost⁴¹.

86. Rozsáhlejší ochrana koneckonců ani není zapotřebí, neboť ustanovení o chráněném označení původu a chráněném zeměpisném označení⁴² mohou zajistit dostatečnou ochranu nezávisle na ochranné známce. V porovnání se zeměpisnou kolektivní ochrannou známkou mají tyto právní úpravy tu výhodu, že chráněné označení původu a chráněné zeměpisné označení podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 smí používat každý hospodářský subjekt, který prodává výrobek splňující příslušnou specifikaci výrobku. Členství ve sdružení, jak jej stanoví čl. 67 odst. 2 nařízení o ochranné známce, k tomu není zapotřebí. EUIPO mimoto správně zdůrazňuje, že by bylo rozporuplné, pokud by sdružení výrobců mohla získat na základě práva upravujícího ochranné známky rovnocennou, či dokonce vyšší ochranu zeměpisných označení než v systému chráněných označení původu.

87. První dva důvody kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

C. K nevrácení odvolacímu senátu

88. Ve svém čtvrtém důvodu kasačního opravného prostředku Nadace vytýká, že Tribunál sám sebe ustanovil do postavení odvolacího senátu, místo aby věc vrátil.

89. V bodech 63 a 64 napadeného rozsudku Tribunál rozporuje zjištění odvolacího senátu, že obě označení jsou foneticky rozdílná. Tribunál mimoto v bodech 64 až 68 napadeného rozsudku nesouhlasí se zjištěním odvolacího senátu, že označení mají rozdílnou koncepci. Podle jeho názoru mezi nimi existuje drobná fonetická a koncepční podobnost.

90. S přihlédnutím k těmto zjištěním Tribunál konečně v bodě 71 napadeného rozsudku sám podává celkovou analýzu nebezpečí záměny a dospívá k závěru, že takovéto nebezpečí neexistuje.

91. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku směřuje k tomu, že minimálně toto celkové posouzení je vyhrazeno odvolacímu senátu.

92. Tento názor však není správný, neboť Tribunál má podle čl. 65 odst. 3 nařízení o ochranné známce pravomoc rozhodnutí odvolacího senátu nejen zrušit, nýbrž jej také pozměnit.

41 – Rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 47).

42 – Hlava II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1).

93. Pravomoc pozměnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu neznamená, že by měl pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu svým vlastním posouzením, natož provést posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil. Výkon pravomoci změnit rozhodnutí však zahrnuje situace, kdy je Tribunál po přezkumu posouzení provedeného odvolacím senátem schopen určit na základě prokázaných skutkových a právních okolností, jaké rozhodnutí měl odvolací senát přijmout⁴³.

94. Tribunál v napadeném rozsudku neučinil nic jiného, než opravil posouzení fonetické a koncepční podobnosti, jak jej učinil odvolací senát, a následně s přihlédnutím k tomuto pozměněnému posouzení provedl novou celkovou analýzu, jež ho dovedla ke stejnému závěru jako posouzení odvolacího senátu.

95. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

V. Náklady řízení

96. Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

97. Nadace neměla ve věci úspěch, proto jí musí být v zásadě uložena náhrada nákladů.

98. Nebylo by však přiměřené uložit Nadaci náhradu nákladů řízení, které vznikly v souvislosti s třetím důvodem kasačního opravného prostředku, neboť tento důvod se zakládal na chybě v překladu Soudního dvora Evropské unie. Všichni účastníci by tedy měli nejprve nést své vlastní náklady řízení. Následně mohou posoudit, zda v tomto smyslu uplatní nároky na náhradu škody vůči Soudnímu dvoru Evropské unie.

VI. Závěry

99. Navrhuji tedy, aby Soudní dvůr rozhodl takto:

„1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Nadaci Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi se ukládá náhrada nákladů řízení s výjimkou nákladů, které vznikly v souvislosti s třetím důvodem kasačního opravného prostředku. Ohledně tohoto důvodu kasačního opravného prostředku hradí všichni účastníci řízení své vlastní náklady řízení.“

43 – Rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).